

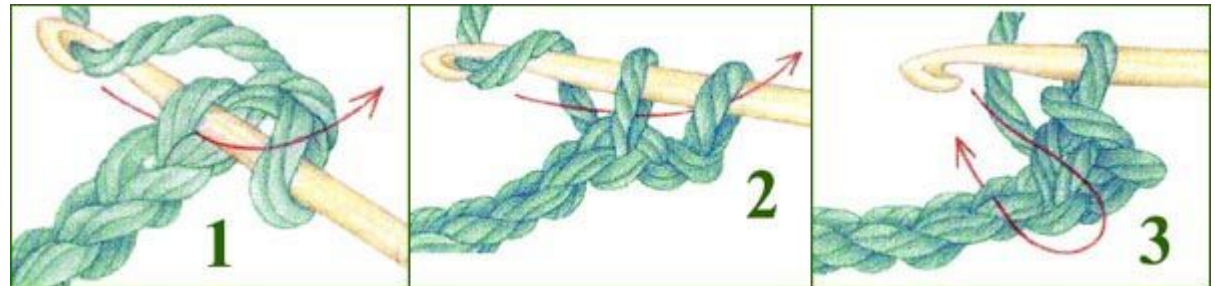
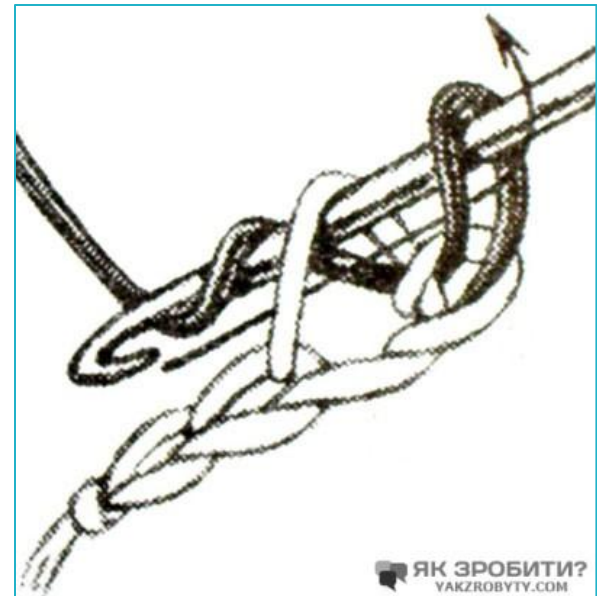
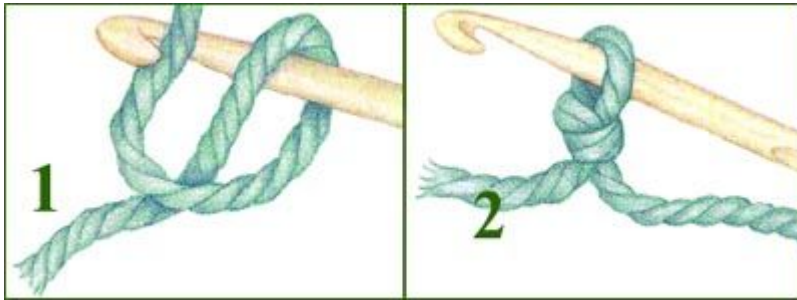
Мультимедійна презентація на тему: “В’язання. Види в’язання. Види гачків.

Виконала:
учениця ІІ класу
Дубан Діана

Основні типи петель у в'язанні гачком:

- ❖ повітряна
- ❖ напівстовпчик
- ❖ стовпчик без накиду
- ❖ стовпчик з накидом

Філейне в'язання

В'ЯЗАННЯ НА
СПИЦЯХ

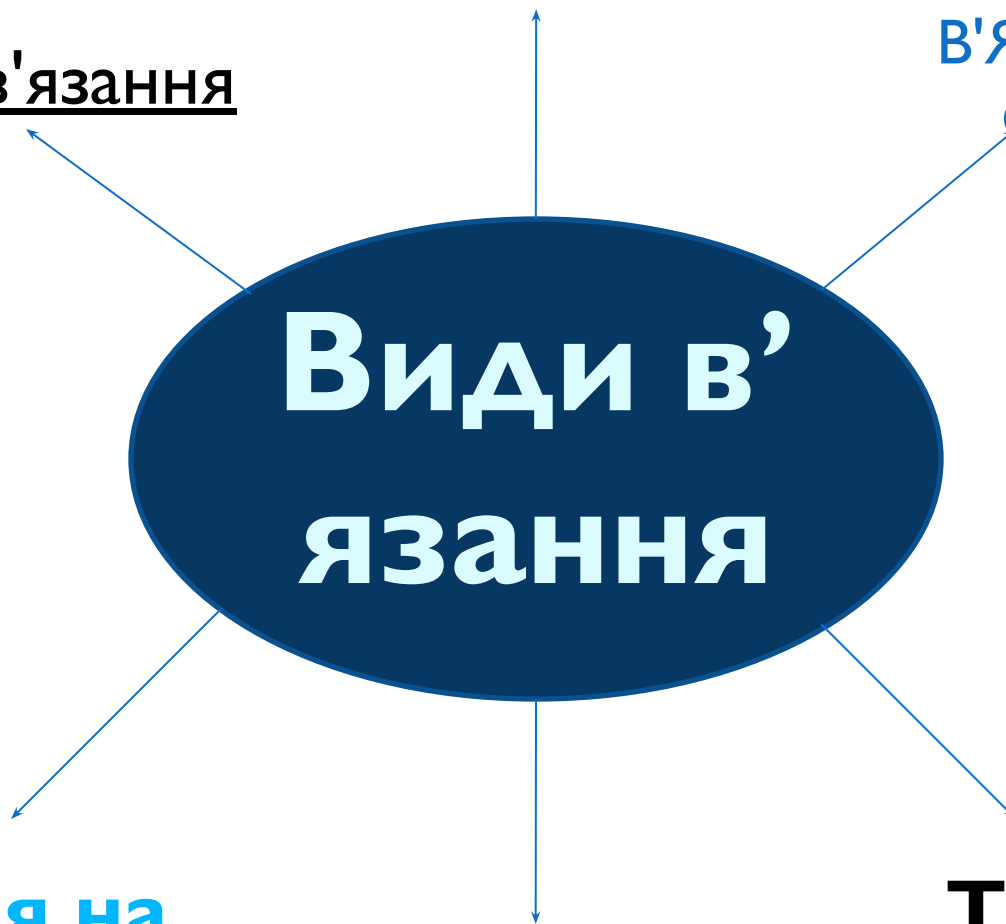
Ажурне в'язання

**Види в'
язання**

В'язання на
вилці

В'язання гачком

Туніське
в'язання

Ажурне в'язання

Ажурне в'язання — це найдавніший вид рукоділля. Техніку ажурного в'язання застосовують при виготовленні серветок, скатертин, прикрас для пасхальних яєць тощо. Для ажурного в'язання найкраще використовувати тонку бавовняну пряжу. Ажурні візерунки здебільшого в'яжуться не тільки спицями, а й гачком.

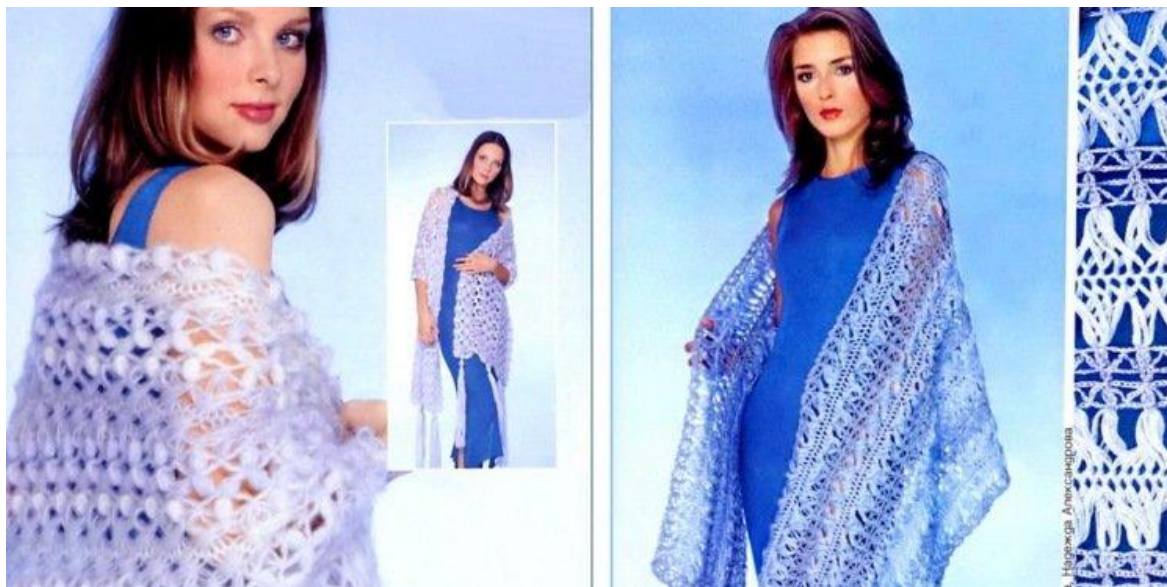
Філейне в'язання

Філейне в'язання — це «сіткова» система в'язання. У техніці філейного в'язання можна виконати ажурні хустки, кофти, шалі, палантини. Якщо при в'язанні використовувати тонкі нитки, моделі будуть особливо елегантними. Основою філейної в'язання є сітка, виконана з стовпчиків і повітряних петель, одночасно, шляхом заповнення окремих клітин, стовпчиками вив'язується візерунок. Зазвичай філейні візерунки виконуються нитками одного кольору.

В'язання на вилці

В'язання на вилці являє собою одну з численних і різноманітних технік і форм, які використовуються при в'язанні гачком. Вилка, яку також називають шпилькою, можна зв'язати найфантастичніші і оригінальні візерунки, які стануть відмінною прикрасою для будь-якої речі, будь то скатертина, кофта, плаття або шаль. Одночасне використання при в'язанні гачка і вилки дозволяє перетворити ті широкі смуги, які виходять при в'язанні, в хитромудрі візерунки. Точно так само, як і гачки та спиці, вилки можуть володіти різною товщиною, довжиною, а також проміжною відстанню, яка може становити від одного до семи сантиметрів.

В'язання гачком

Процес виготовлення полотна або мережива вручну з ниток за допомогою в'язального гачка. Вважається більш легким видом рукоділля в порівнянні з в'язанням спицями. При в'язанні гачком робоча нитка дотримується великим і вказівним пальцями лівої руки.

Гачки бувають короткі (12-15 см) для звичайного в'язання та довгі (30-35 см) для так званого туніського в'язання.

Розрізняють гачки з номерами залежно від товщини робочої частини — головки та стержня, що прилягає до неї. Так, наприклад гачок № 2 має товщину головки й робочої частини 2 мм. Для в'язання нитками різної товщини треба підбирати і гачок відповідних номерів.

На головці гачка з обох боків є підрізи. Глибина їх має бути такою, щоб нитка не зіскакувала з гачка під час в'язання. Виготовляються гачки з різноманітних матеріалів: сталі, дерева, пластика. Важливо, щоб гачок був добре відполірований, а ручка — зручною, не виснажливою для руки.

